

[Indenrigsministeren.]

Beskyttelsesrum, hvori ligger, at disse Rum kan være til en vis Beskyttelse under visse givne Omstændigheder, medens det ikke giver Udtryk for noget som helst i Retning af det, som den anden Betegnelse gør, en Betegnelse, har jeg lagt Mærke til, som i særlig Grad anvendes af Firmaer, som gerne vil opføre „bombsikre“ Rum.

I denne Forbindelse kom det ærede Medlem Hr. Rager ind paa Spørgsmaalet om Gasmasker og sagde, at det ikke var nogen træffende Betegnelse, naar man kaldte de mindre Gasmasker, som fremstilles af Hærens tekniske Korps, Folkegasmasker. Det er jeg ganske enig i, thi i Ordet Folkegasmasker ligger ligesom den Opfattelse, at vi her i Danmark skulde give Tilslutning til, at der alle Forhold taget i Betragtning burde ske en Forsyning af hele Befolkningen med Gasmasker. Det er imidlertid kendt, at ikke blot i Danmark, men ogsaa i de andre nordiske Lande har man taget Afstand fra denne Betragtning, ogsaa ud fra rent saglige Synspunkter. Derfor tror jeg, man bør opgive dette Udtryk Folkegasmasker; det vil være rigtigere at bruge det Ord, som, saa vidt jeg husker, bruges i Sverige: Civilgasmasker, det vil sige den Gasmasker, som vil blive anvendt af de Civilpersoner, der indgaar i Luftbeskyttelseskolonnerne.

Jeg kunde ønske i Tilknytning til min Omtale af disse Spørgsmaal at sige, at vi her nærmer os et Spørgsmaal, der kan være af Betydning i den kommende Tid vedrørende hele Befolkningen. Jeg vil gerne paa Forhaand fastslaa, at med det, jeg nu vil sige, sigter jeg ikke til nogen Enkeltperson og heller ikke nogen enkelt Forretning. Man maa ikke fra nogen Side glemme, at under den offentlige Behandling af disse Spørgsmaal indgaar forskellige Momenter, for det første hele den ideelle og saglige Interesse i selve Sagen, men der følger ogsaa i Kølvanet betydelige privatøkonomiske Interesser. Teoretisk er der intet i Vejen for, at en Mand eller en Forretning den ene Dag er overmaade ivrig i Propaganda for Nødvendigheden af alle disse Foranstaltninger og den næste Dag er overmaade ivrig i en helt anden Propaganda, nemlig for Salget af de Varer, det her drejer sig om. Jeg er sikker paa, at her i Rigsdagen er alle enige om, at i saadanne Tilfælde bør de paagældende være særlig ivrige efter at afsætte Varerne med den mindst mulige Avance. Jeg har altsaa gerne villet sige, at min Betragtning er den: Overvejelsen og Afgørelsen i denne Sag for sig og Forretning for sig. Jeg vil gerne være helt sikker

paa — jeg tvivler ikke om, jeg kan være det —, at Rigsdagen billiger det, naar jeg har den Opfattelse, at skal Nationen anvende betydelige Midler paa disse Omraader paa Grund af den sørgelige Verden, vi nu lever i, er det ogsaa ønskeligt, at Begrebet Profit spiller saa lille en Rolle som muligt.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen for hans Udtalelser om disse Foranstaltningers Betydning ikke blot over for Katastrofetilstande, men ogsaa under normale Forhold; det er jeg fuldkommen enig med det ærede Medlem i. Det drejer sig om at gennemføre disse Foranstaltninger paa en saadan Maade, at de faar den størst mulige Nyttevirkning ogsaa i Dagliglivet. Jeg tænker her særlig paa Brandvæsenet, som i Kraft af sin Natur i høj Grad bør være mellemkommunalt. Jeg ser derfor med megen Sympati paa, om de Foranstaltninger, der nu her træffes ud fra helt andre Forudsætninger, kan medføre, at der paa dette Omraade skabes et Samarbejde af videre Karakter, der kan komme til at betyde, at Katastrofehjælp ogsaa af anden Art er til Stede i givet Fald.

Det ærede Medlem Hr. Vanggaard brugte det Udtryk over for mig, at han haabede nu, at dette Lovforslags Fremsættelse betød, at dette var Alvor i Modsætning til sidste Gang. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem vil tage disse Ord tilbage, naar det ærede Medlem under den kommende Udvalgsbehandling bliver gjort bekendt med det forberedende Arbejde, der er sket. Lad os hellere sige det, som det er: Det er langt lettere at staa og holde en Tale her i Rigsdagen om, at det burde være gjort saa og saa hurtigt, end det er at organisere et Omraade af en saadan Vanskelighed som det foreliggende.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft anførte, at Norge og Sverige var langt forud for os paa dette Omraade. Hvad er det egentlig, det ærede Medlem tænker paa? Hvad er det, man er saa meget længere fremme med i Norge? Det ærede Medlem kan anføre, at der for kort Tid siden er givet en Bevilling i Norge paa 2,4 Mill. Kr. for 3 Aar. Jeg ved ikke, om det er saa uhyre imponerende, navnlig ikke ud fra det ærede Medlems Bedømmelse af dette Spørgsmaals Omfang. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem ikke vilde være tilfreds med 2,4 Mill. Kr., bevilget for 3 Aar, her i Landet. Og fra et Besøg i Sverige, som jeg aflagde for ikke saa forfærdelig længe siden, medbragte jeg ikke det Indtryk, at dette Land var vidt fremskredet i Arbejdet.